

عنوان مقاله:

مکانیابی بهینه توسعه شهری با رویکرد شاخصهای محیطی و استفاده از روشهای تصمیمگیری چندمعیاره مطالعه موردی: کلانشهر مشهد

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس ملی برنامه ریزی و مدیریت شهری با تاکید بر راهبردهای توسعه شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

راحیل کاویان آهنگر - دانشجوی ارشد مهندسی محیطزیست گرایش ارزیابی و آمایش سرزمین

سیدسعیدرضا احمدی زاده - دانشیار گروه محیطزیست، دانشگاه بیرجند

عادل سپهر - استادیار ژئومورفولوژی، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

کلانشهر مشهد پس از تهران دومین کلانشهر ایران محسوب میشود. این کلانشهر به علت داشتن جایگاه مذهبی سالانه جمعیت بالای زائران را پذیراست. وجود جاذبهها در این کلانشهر باعث میگرد جمعیت بالای مهاجرین به این کلانشهر وارد شوند به همین دلیل مشهد رشد و توسعه بسیار سریع را تجربه میکند. رشد و توسعه سریع بدون توجه به توان محیطی سبب از بین رفتن اراضی مرغوب و حاصلخیز کشاورزی، آلودگی هوا، آب و خاک و تخریب و نابودی منابع طبیعی و محیطزیست میشود. در این پژوهش سعی شده است با استفاده از شاخصهای محیطزیستی از جمله توپوگرافی (شیب، جهت، ارتفاع)، کاربری اراضی، پوشش گیاهی، فاصله از چاهها و مخاطرات محیطی (فرسایش وگسل) به همراه روشهای تصمیمگیری چندمعیاره و GIS سلولی به تعیین مناطق مناسب به منظور توسعه کلانشهر مشهد در مناطق 13 گانه شهرداری پرداخته شود. نتایج این تحقیق نشان داد که مناطق ثامن، یک، یازده و ده میتوانند در اولویت برنامه ریزی به منظور توسعه شهری شهر قرار گیرند

کلمات کلیدی:

کلانشهر مشهد، توسعه پایدار شهری، شاخصهای محیطزیستی، روشهای تصمیمگیری چندمعیاره GIS سلولی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/435847>

